

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den

Antverpiæ, M. DC. XLV.

Resp. IV. Si quis aliquem testari prohibuerit, an hodie pænæ legales
obtineant?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73071)

non ratificari id, cuius nullitas ignoratur. *c. 2. & c. fin. X. de cong. serm.* quoniam nihil est tam consensui contrarium, quam error. *l. si per errorem. D. de iurisdic. omni. iud.* pro errante aut ignorante etiam ille habetur, qui titubatur, dubitatur. *l. vlt. de condit. indeb.* ut quamvis levis mentio iniecta fuisset huiusmodi difficultatis; per alios tamen actus non facile etiam titubans tacite censendus sit ratificasse. *per ea quae Sanchez ubi sup. late tradit.*

Ceterum quoniam factus hic est haeres ab intestato sibi notam esse defuncti voluntatem; sed obiecit eam legalibus solemnitatibus non esse conformem, obiectus est *§. fin. Inst. de fideicom. hered.* sed is loquitur in eo qui prius voluntatem negavit: non si ab initio factus sit, & super defectu solemnitatum exceperit. *Myning. Smeichduin. alijque ibid.*

RESPONSVM II.

Siquis aliquem testari prohibuerit an hodie poena legales obtineant.

In Romano multi sunt casus, in quibus fisco applicantur, quae indignis auferuntur. *D. & C. de his quae indignis. & specialiter D. & C. si quis aliquem testari prohibuerit, vel coegerit:* quaesitum est, an huiusmodi leges per mores nostros receptae sint?

Et quidem Bugnion. *de lois abrogées. l. 2. sec. 27. moribus*, inquit, Galliae nullo fere casu quod auferatur ut indignis fisco defertur. idem tradit *l. 4. lem. 38. & late Christinus vol. 1. decis. 200. n. 17. & multis seqq. ubi citat auctores omnino multos, & singularim Malinaum ad Consuet. Paris. tit. 1. §. 8. gloss. 3. n. 9. in hoc regno*, inquit, nec ex illo titulo *D. & C. de his quibus ut indignis, nec ex titulo, si quis*

aliquem testari prohibuerit quicquam ad fisco de uoluitur, ac denique n. 26. certum est hanc opinionem ubique, inquit, vsu & praxi esse receptam, ac proinde ab ea in consulendo & iudicando esse receptandum, passim enim omnes indigni pro incapacibus & pro non scriptis habentur. quod in fratri. cida late deducit An. Rob. rer. indicat. l. 3. c. 7. asseritque Christinus & in his ditionibus eam sententiam esse receptam iudicio antiquissimorum praedictorum Consiliariorum, & aduocatorum, eandemque iterum sequitur vol. 4. tit. de his quibus ut indignis n. 5. & seqq. citatque rursus plures auctores, quos etiam secutus sumus in not. Iur. Belg. tit. de iur. fisco. vers. per. quorum ea ratio dari potest, quod haec ditiones Belgicae sint consuetudinariae. ut deduximus in Iur. pont. nou. anal. de cons. n. 11. & alius in Hiatus. l. 1. c. 3. & singularim Brabantia. ut patet ex legibus Ioannis Ducis an. 1312. ut mirum non sit apices illos iuris Romani, subtilemque distinctionem inter incapaces & indignos, ut illis tanquam non scriptis ad agnatos deuoluatur successio; ab his tanquam qui successerint id auferat Fisco, quo digni non sunt; per consuetudines non esse receptam: sed benigna eas simplicitate indistincte fauere agnatis, ut penes haereditas proximiores maneat, quod alteri auferendum est. quemadmodum eadem consuetudines omnes subtilitates iuris scripti in condendis testamentis reiecerunt; sola notarij & duorum testium praesentia contenta. adeoque partim testamentum, partim intestatum decedere permittunt. quod Romanae leges foli militi permittebant, & bellicosus ille populus, in quo nemo olim non militabat, si necessitas ingrueret, ut liquet etiam ex dictis legibus Ioannis Ducis, ad omnes transtulit. & quidem aliqua consuetudines adeo fauent consanguineis, ut vsum testamenti quaedam non permittant omnino; quaedam

^{2.} In patria hac consuetudinaria.

^{3.} Quae in vltimis voluntatibus respicit veteres subtilitates.

^{4.} Fauet cognatis, ex cluso fisco.

ad trientem tantum patrimonij, & iam olim Tacitus *de moribus Germanorum* scripserit usum testamentorum illis fuisse ignotum, ut facile creditur sit ex legibus Romanis voluisse fisco deferri, quod ab intestato ad illos pertineret, si indignus defuisset.

Quemadmodum antiquus etiam rigor fiscalis arripiebat qualiacumque etiam sine crimine caduca, cuius rei iniquitas caducorum abrogatoriam legem extorsit vel ipsis Romanis. *l. vn. C. de caduc. toll.*

5.
Ad mores
feudales.

Quinimo ut consuetudines aliarum alias prouocant, & interpretantur secundum casus similes, ut decernunt etiam dictae leges Ioannis Ducis, coniecturare licet in his indignorum causis per proximiores agnatos exclusum Fiscum: ad imitationem consuetudinum feudali-um; per quas qui fratrem occidit, ut totum feudum haberet, feudo quidem priuatur, ut indignus; sed non ad Fiscum illud, sed ad proximum agnatum defertur. *c. 1. §. similiter. vbi gloss. in verb. fratrem. Quibus modis feudum amittatur. iterum si vassallus in dominum deliquerit, & si ob odium patris etiam filio feudum auferatur, non tamen agnato proximo. c. vnic. tit. si vassallus feudo priuatur. l. 2. feud. quam coniecturam iterum iuuat, quod tota haec olim gens fuerit militaris, & feudorum consuetudines leges sint militares.*

Adeoque tum in genere recipiendum videtur Fiscum per mores nostros partem petere non posse, quae indigno auferitur; tum in specie, si quis aliquem testari prohibuerit, minimè posse.

RESPONSVM III.

Siquis aliquem testari prohibuerit, qua poena Fisco aut quassitori criminali tenetur?

SI quis testari aliquem prohibuerit si per mores loci compendium fisco non deferatur, sed agnato proximo; quaesitum est, an Fiscus ad arbitriam poenam agere possit?

Semotà vi, cuius correctio est ex lege Iulia, non videtur olim poena alia fuisse, quam ut prohibens ex vi aut dolo lucrum non faceret. *l. 1. D. si quis aliquem testari prohibuerit. sed successit lex Alexandri Severi l. 1. C. eod. quae crimen adiunxit. vbi gloss. in verb. crimen illud vocat extraordinarium. adeoque Menoch. de arbitrar. l. 2. c. 39. n. 1. dicit criminalem poenam iure definitam non esse; sed arbitrio Iudicis relictam. quam cum auctoritas alij aliam exigant; ipse hinc, inquit, non iniuria dicere possumus, omnibus in casibus poenam hanc esse arbitriam.*

Porro in arbitrarijs statuendis sunt poenae ex causa, persona, loco, tempore, qualitate, quantitate, euentu; pro religione iudicantis ut considerat haec omnia lex aut facta. *D. de poen. ita tamen ut semper in mitiorem partem Iudex inclinet. c. de causis. de off. deleg. c. non panis de reg. iur. in 6. l. si praes. h. vide interpretacione D. de panis.*

Denique ex authentica *ex m. Quae Iudicium §. hoc peruenit. non tantum simpliciter ex interesse laici; sed & duplum ex poena praestantium contendunt auctores Menoch. ibid. n. 27. sed id quidem laetis, criminaliter autem, iubemus, inquit, huiusmodi extracringulum factis in excusatione destinari. praemissas autem haec, ita inique, inquit, agunt occasione iurura-*